

מסורת הש"ס

האשה בתרא פרק ששה עשר יבמות קבא

עין משפט
נר מצוה

כא א ב מ"י פ"ה
מס' יבמות ס"ב :
כב ג ד ה מ"י פ"ה
מס' יבמות ס"ג :
כג ט ז ח ט"ו פ"ה
מס' יבמות ס"ד :

כד ו ט"ז פ"ה
מס' יבמות ס"ה :

כה ז ט"ח פ"ה
מס' יבמות ס"ו :
כז י ט"ט פ"ה
מס' יבמות ס"ז :
כח י"א פ"ה
מס' יבמות ס"ח :

כט י"ב פ"ה
מס' יבמות ס"ט :
ל י"ג פ"ה
מס' יבמות ס"י :

מנחות ה"ב
(ה) חס' ד"ה לקולא
וכו' לא פסיע לים
מאי דכשי :

לקולא פליג או לחומרא פליג - והכי נמי מלי למיבעי בין לקולא
ובין לחומרא אלא אכתי לא (ה) פסיעא מאי דכשי :
ולא היא לא שנה צורבא מרבנן כ' - ואף על גב דרובייהו צורבא
מרבנן אי סליק קלא אית ליה מכל מקום לא חיישין לאותו
רוב ולא חשאו לכתחלה כמו

גבי (רוב) גוססין דלין מעידין
עליהן אף על פי שרובן מחסין :
אמרו

קרב מיתתו מאי בינייהו דשחמיה בביתא
דשישא ופרכים יאי נמי דשחמיה בברא
ולא פרכים : רבי יהודה אומר לא כל וכו' :

איבעיא להו רבי יהודה בן בבא לקולא פליג או לחומרא פליג תא שמע
ידהיה גברא דטבע בברמי ואסקוהו אבי הדיא לבתר תלתא יומין ואנסבה
רב דימי מנהרדעא לדביתו ותו ההוא גברא דאטבע בהגלת ואסקוהו
אגישא דשביסתנא ואנסבה רבא לדביתו אפומא דשושיבני לבתר חמשה
יומי אי אמרת בשלמא לקולא פליג אינהו דעביד רבי יהודה בן בבא אלא אי
אמרת לחומרא פליג אינהו דעביד כמאן שאני מאי דצמתי והאמרת *מאי
מרזו מבה דה"מ היכא דאיכא מבה אבל היכא דליכא מבה מיצמית צמית ידהי
מילי דבי אסקיה חזייה בשעתיה אבל אישתהי מיתפח תפח : **מתני'** נפל

למים בין שיש להן סוף בין שאין להן סוף אשתו אסורה אמר רבי מאיר מעשה
באחד שנפל לבור הגדול ועלה לאחר שלשה ימים אמר רבי יוסי מעשה
בסומא שירד לסבול במערה וירד מושבו אחריו וישוהו כדי שתצא נפשם
והשיאו את נשותיהם ושוב מעשה בעסיא באחד ששלשלוהו לים ולא עלתה
בידם אלא רגלו אמרו חכמים מן הארכוכה ולמעלה תנשא מן הארכוכה
ולמטה לא תנשא : **גמ'** תנו רבנן נפל למים בין שיש להם סוף בין שאין להם
סוף אשתו אסורה דברי רבי מאיר וחכ"א מים שיש להם סוף אשתו מותרת
ושאין להם סוף אשתו אסורה היכי דמי מים שיש להם סוף אמר אביי ככל

שעומד ורואה מארבע רוחותיו ההוא גברא דטבע באגמא דסמקי אנסבה רב
שילא לדביתו אמר ליה רב לשמואל תא נשמתיה אמר ליה נשלח ליה
ברישא שלחו ליה מים שאין להם סוף אשתו אסורה או מותרת שלח להו
אשתו אסורה ואגמא דסמקי מים שיש להם סוף או מים שאין להם סוף שלח
להו מים שאין להם סוף הוא ומר מאי מעמא עבד הכי מיטעא מעינא אנא
סברי כיון דקו וקיימי במים שיש להם סוף דמי ולא היא כיון דאיכא גלי אימור

גלי אשפלו *קרי שמואל עליה דרב לא יאונה לצדיק כל און קרי רב עליה
דשמואל *ותשועה ברוב יועץ תניא *אמר רבי מעשה בשני בני אדם מכמרין
מכמורין בירדן ובכנס אחד מהם למחילה של דגים ושקעה חמה ולא ראה
פתחה של מחילה ושהה חברו כדי שתצא נפשו ובא והודיע בתוך ביתו למחר
זרחה חמה והכיר פתחה של מחילה ובא ומצא הספר גדול בתוך ביתו אמר

רבי כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף אשתו מותרת שאין
להם סוף אשתו אסורה אי הכי מים שיש להם סוף נמי ליחוש למחילה של
דגים במים שיש להם סוף מחילה של דגים לא שכיחא אמר רב אשי הא
דאמרו רבנן מים שאין להם סוף אשתו אסורה הני מילי באיניש דעלמא אבל
צורבא מרבנן לא *אי דסליק קלא אית ליה ולא היא לא שנה איניש דעלמא
ולא שנה צורבא מרבנן דיעבד אין לכתחלה לא תניא אר"ג פעם אחת הייתי

מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה והייתי מצטער על תלמיד חכם
שבה ומנו רבי עקיבא וכשעליתי ביבשה בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי
לו בני מי העלך אמר לי דף של ספינה נודמן לי וכל גל וגל שבא עלי נענעתי
לו ראשי מכאן אמרו חכמים אם יבואו רשעים על אדם ינענע לו ראשו אמרתי
באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש להם סוף מותרת
מים שאין להם סוף אסורה תניא א"ר עקיבא פעם אחת הייתי מהלך בספינה
וראיתי ספינה אחת שמטרפת בים והייתי מצטער על תלמיד חכם שבה וכמו

רבי מאיר כשעליתי למדינת קפוטקא בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי
לו בני מי העלך אמר לי גל מרדני לחברו וחברו לחברו עד שהקינני
ליבשה אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו מים שיש
להם סוף אשתו מותרת מים שאין להם סוף אשתו אסורה תנו רבנן
*נפל לגוב אריות אין מעידין עליו לחפורה מלאה נחשים ועקרבים
בתרא אומר אף לחפורה מלאה נחשים ועקרבים אין מעידין עליו היישינן
שכא

קירב מיסחו - על ידי שפירכם יותר מדאי מת הלך אין גולה אלא
אם כן מה תחת ידו : **בבבא דשישא** - שאין שם רוח ללישנא דרוח
בלבלו הכא גולה דלין כאן רוח ומחמתו מת ולישנא דהוא קירב
את מיתתו איש גולה : הכי גרסינן אי נמי בדברא ולא פירכס :

לקולא פליג - דקאמר תנא קמא אין תורה אור
מעידין אלא עד ג' ימים ואחרי רבי
יהודה למימר יש לך אדם או מקום או
שעה שאינו מהיר לנפוח ולהשתטת
ויכול להעיד אפי' לאחר ג' ימים : או
לחומרא פליג - דקאמר תנא קמא עד
שלשה ימים מעידים ואחרי איהו
למימר פעמים שאפי' חוץ שלשה אין
מעידין : **בכרמי** - שם העיר : ואסקוהו
אבי הדיא לבתר תלתא יומין :
ואסקוהו אגישא דשביסתנא - לאחר

[לעיל קכ:]

חמשה יומין : **דצמתי** - צומחין גורח
הפנים ואין מניחין אותו לנפוח
ולהשתטת : **סיכא דאיכא מכס** -
מקום המכה מרזו מכדיין הכאב
וטפח : **מיטפת ספס** - לאחר שמעלין
אותו ליבשה ומשתיית גורחו : **מתני'**
שיש להם סוף - לקמן מפרש היכי

דמי : **אשמו אסורה** - שמה לאחר
פרישתו משם יאל והלך לו דסבר רבי
מאיר אדם יכול לחיות ולנשאות
במים יום או יומים : **מפרש** - מים
שיש להם סוף הם ופליג ר' יוסי
ואמר אשתו מותרת דקסבר אין אדם
יכול לנשאות במים כל כך ואי משום
שמה יאל ללכת אין זו חששא דהא אי

ס"א ולנשות

נפק הוא חזו ליה אכל במים שאין
להם סוף מודה ר' יוסי דאסורה שמה
יאל ללכת למרחוק ולא לחיות : **מן
הארכוכה ולמטה** - הואיל ויכול לחיות
לא תנשא שמה יאל ולא לחיות דמי
שאלו להם סוף הן : **גמ'** **מארכוכה**
רוחמים - כגון מערה מלאה מים
והרואה שנפל שוהה שם כדאי שאין
יכול להיות חי בתוך המים וכל לו :

[תולין נ"י נדס ס"ה:]

[תוספתא פ"ד]

אגמא דסמקי - אגם של אותו מקום
אגם מרש"ט בלע"ז עומד במקומו
ואינם מים חיים כמים שיש להם סוף
דמו שאינו יכול לשוט על פניהם
למרחוק הלכך אם איתא דסליק הוי
חזו ליה : **גלי אשפלו** - למקום רחוק
ומשם יאל : **לא יאונה לצדיק כל און** -

ז"ל אי איתא דסליק -
יעב"ז

שלא באתה תקלה זו לידו של רב
לגדות את רב שילא : **תשועה ברוב**
יועץ - תשועתי מן המכשול על ידי
שנעלתי עלה משמואל : **למחילה של**
דגים - שחוטטים סמוך לשפת הנהר
בין למטה מן המים בין למעלה מן
המים בגובה שפתו ואין מתמלאת
כולה ואדם הנכנס שם מנביה לוארו

בתוך המערה למעלה מן המים :
ליחוש למחילה - ושמה ליום מחר יאל
והלך : **נענעתי לו ראשי** - ועבר על
גבי והלך לו : **ינענע לו ראשו** -
ידחה מפני השעה ולא יתגררה בהן :

[בכרמא לג' חס' פ"ד]

מעידין עליו רבי יהודה בן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones